

Список використаних джерел:

1. Хорошилова І. Шлях євроінтеграції України – податкове реформування. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2018. № 20. С. 162.
2. Петик М. Фіскальна ефективність податкової системи України. *Débats scientifiques et orientations prospectives du développement scientifique*. 2021.
3. Касперович Ю. В. Функціональна спроможність податкової системи України. *Економіка України*. 2020. № 12 (709). С. 36-55.
4. Латковська Т. А. Проблеми реформування податкової системи України. *Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»*. 2019. Т. 22. С. 62-71.

Бублик Т. Ю.,

курсант

Навчально-наукового інституту
права та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Ділігул А. С.,

доцент кафедри

цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВИХ ПРАВОВІДНОСИН

Фінансово-правові відносини регулюються нормами фінансового права суспільні відносини, учасники яких виступають як носії суб'єктивних прав і правові зобов'язання щодо створення, розподілу (перерозподілу) та використання публічних коштів. Як і будь-які інші правовідносини, фінансові правовідносини також виникають між певними суб'єктами у зв'язку з певним об'єктом і мають опублікований зміст через відповідні права та обов'язки його учасників. Він відображає загальний характер будь-яких правовідносин, фінансово-правових відносин, вони мають специфічні властивості також через особливість сфери їх виникнення [1].

У фінансово-правових відносинах, як правило, чітко виділяються дві правові елементи:

- 1) держава і влада;
- 2) власність.

Фінансова діяльність державних органів та органів місцевого самоврядування ґрунтується виключно на нормативних актах. Водночас мобілізація та витрачання коштів, державних коштів – це діяльність

матеріального, майнового характеру. Фінансово-правові відносини, таким чином, є відносинами влади та власності. Фінансово-правові відносини характеризуються низкою ознак, які підкреслюють їх специфіку та відрізняють від інших правовідносин.

По-перше, фінансово-правові відносини виникають лише на підставі фінансово-правового акта. Вони можуть бути розпочаті, змінені чи припинені не на підставі волі їх учасників, а лише на підставі вимоги правової норми.

По-друге, у процесі фінансової діяльності держави та територіальних громад обов'язково здійснюється створення, розповсюдження (перерозподіл) або використання державних грошових фондів, що дає можливість охарактеризувати відносини як різновиди. Зазначена ознака є визначальною у разі відмежування фінансових правовідносин від суміжних правовідносин, особливо від адміністративних.

По-третє, особливість суб'єктного складу фінансово-правових відносин пов'язана з обов'язковою участю державних або самоврядних органів у разі необхідності. Водночас органи державної влади наділені владними повноваженнями щодо інших суб'єктів фінансово-правових відносин, що характеризує відсутність рівноправності сторін між учасниками [2].

Отже, підводячи підсумок можна зазначити, що формування фінансово-правових відносин здійснюється, як правило, на основі нормативно-правових актів або індивідуальних правових актів. Таким нормативним актом у сфері фінансової діяльності держави є державний закон Бюджету України, який приймається щорічно.

Список використаних джерел:

1. Кравченко В. І. Місцеві фінанси України: навч. посібник. Київ, 1999. С. 122.
2. Бюджетний кодекс України: закон України від 08.07.2010 р. № 2456-VI.